

Cartoon: Peter Bosteels.

Welkom in het zwembad

Skubba en Fred hadden zich omgekleed en meldten zich aan. Dat moet voor de veiligheid, had men hen verteld. Ze waren klaar voor de eerste zwembadtraining.

De uitleg over het duikmateriaal had Skubba nog meer zin doen krijgen. Hij zou leren duiken met vinnen, duikbril, loodgordel, jacket, fles, ontspanner, ... als een echte duiker. Hij verlangde naar het moment dat hij daarmee in het meer kon duiken. Maar Nella had hem uitgelegd dat hij eerst moest leren om het

materiaal goed te gebruiken. Het is zoals met een fiets: je kan er veel verder mee komen dan te voet, maar om het veilig te doen, moet je leren fietsen. Zo ook met duiken.

Hij stond te popelen aan de zwembadrand. "Bij het duiken moeten we twee dingen goed onthouden! We blazen bij het opstij-

gen steeds uit", vertelde Nella. "Onze longen zijn zoals een ballon. Wat gebeurt er als we een ballon te veel opblazen?"

"Dan ontploft hij", wist Fred.

"Juist. En wat moeten we doen om die niet te laten ontploffen?"

Even algemene stilte. Skubba keek vragend naar zijn vriend.

"We moeten de lucht er uit laten!?", antwoordde Fred uiteindelijk.

"Juist, ja. Zo moeten we ook uitblazen als we naar boven komen, om de lucht uit onze longen te laten".

"Heeft er al iemand eens in een diep zwembad gedoken?", was de volgende vraag.

"Ja. Ik", riep Skubba bijna uit.

"Wat gebeurde er met je oren?"

"Die begonnen een beetje pijn te doen".

"Dat komt omdat het water tegen je oren duwt. Dit gebeurt ook bij het duiken. Omdat we niet willen duiken met pijnlijke oren gaan we onze neus dichtknijpen en bolle wangen maken. Doe dat eens?"

"Ik voel iets aan mijn oren", zei een andere duiker ongevraagd ...

Skubba en Fred hadden al een paar zwembadtrainingen meegemaakt en iedere keer genoten ze er van. Dat was duiken! Skubba had de tijd van zijn leven. Hij kon niet snel genoeg alles onder de knie krijgen: van de kant springen, bril laten vol lopen en leeg maken, snorkelen, ...

En Fred stond aan de kant te kijken en probeerde alles te begrijpen wat er onder water gebeurde. Na de training zocht hij in boeken en op het internet zodat hij 's anderendaags aan Skubba uitleg kon geven. Hij vroeg ook aan Nella wat ze de volgende week zouden doen, zodat hij zich kon voorbereiden. Zo gingen er vier weken voorbij.

Tot die avond dat Nella de vrienden bij haar riep: "Skubba, als je verder wil leren duiken dan moet je naar de dokter".

"Naar de dokter? Ben ik ziek?", vroeg hij haar.

"Nee, niet omdat je ziek bent, maar om zeker te zijn dat je veilig kan duiken", was haar antwoord.

"Veilig kan duiken". Het bleef door Skubba's hoofd ronddwalen als een geest. ■

PATRICK VAN HOESERLANDE